

מסכת אהלות

פרק יא

א. סגוס עֵבֶה וְכַפֹּת עֵבֶה, אֵינָן מְבִיאִין אֶת הַטֹּמֵאָה, עַד שֶׁיְהִי גְבוּהִין מִן הָאָרֶץ פּוֹתֵחַ טֶפַח. קְפוּלִין זֶה עַל גִּבֵּי זֶה, אֵינָן מְבִיאִים אֶת הַטֹּמֵאָה, עַד שֶׁתִּהְיֶה הָעֲלִיּוֹנָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ פּוֹתֵחַ טֶפַח. טְבָלִיּוֹת שֶׁל עֵץ זֶה עַל גִּבֵּי זֶה אֵינָן מְבִיאִים אֶת הַטֹּמֵאָה, עַד שֶׁתִּהְיֶה הָעֲלִיּוֹנָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ פּוֹתֵחַ טֶפַח. וְאִם הָיוּ שֶׁל יָשָׁן, טֹמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וְיֹרֶדֶת:

ב. טְבָלִיּוֹת שֶׁל עֵץ שֶׁהֵן נוֹגְעוֹת זֶה בְּזֵה בְּקַרְנוֹתֵיהֶם וְהֵן גְבוּהוֹת מִן הָאָרֶץ פּוֹתֵחַ טֶפַח, טֹמֵאָה תַּחַת אַחַת מֵהֶן, הַנוֹגֵעַ בַּשְּׁנִיָּה, טֹמֵאָה טֹמֵאָה שְׁבָעָה, כָּלִים שֶׁתַּחַת הָרִאשׁוֹנָה טֹמֵאִים, וְשֶׁתַּחַת הַשְּׁנִיָּה טָהוֹרִין. הַשְּׁלֶחֶן אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטֹּמֵאָה, עַד שֶׁיִּהְיֶה בּוֹ רְבוּעַ בְּפוֹתֵחַ טֶפַח:

ג. חֲבִיטִים שֶׁהֵן יּוֹשְׁבוֹת עַל שׁוּלְיָהֶן אוֹ מְטוֹת עַל צִדֵּיהֶן, בְּאֵוִיר, וְהֵן נוֹגְעוֹת זֶה בְּזֵה בְּפוֹתֵחַ טֶפַח, טֹמֵאָה תַּחַת אַחַת מֵהֶן, טֹמֵאָה בּוֹקֵעַת

ועולה, בוקעת ויורדת. במה דברים אמורים, בטהורות. אבל אם
היו טמאות או גבוהות מן הארץ פותח טפח, טמאה תחת אחת מהן,
תחת כלם טמא:

ד. בית ששצצו בנסרים או בריעות, מן הצדדים או מן הקורות,
טמאה בבית, כלים ששחצץ טהורים. טמאה בחצץ, כלים ששבבית
טמאין. כלים ששחצץ, אם יש שם פותח טפח, טמאים. ואם לאו,
טהורים:

ה. חצצו מארצו, טמאה בחצץ, כלים ששבבית טמאים. טמאה
בבית, כלים ששחצץ, אם יש במקומן טפח על טפח על רום טפח,
טהורים. ואם לאו, טמאין, שארצו של בית כמוהו עד הטהום:

ו. בית שהוא מלא תבן ואין בינו לבין הקורות פותח טפח, טמאה
בפנים, כלים ששנגד יציאה טמאים. טמאה בחוץ, כלים ששפנים,
אם יש במקומם טפח על טפח על רום טפח, טהורים. ואם לאו,
טמאים. אם יש בין תבן לקורות פותח טפח, בין כף ובין כף
טמאים:

ז. בית שמלאו עפר או צרורות, ובטלו, וכן כרי של תבואה, או
גל של צרורות, אפלו כגלו של עכו, ואפלו טמאה בצד הכלים,
טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת:

ח. חָצַר הַקֶּבֶר, הָעוֹמֵד בְּתוֹכָהּ טָהוֹר, עַד לְשִׁיהָ בָּהּ אַרְבַּע אַמּוֹת, כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, אַרְבָּעָה טַפְחִים. קוֹרָה שְׁעִשְׂאָה גוֹלֵל לְקֶבֶר, בֵּין עוֹמֶדֶת בֵּין מְטָה עַל צִדָּהּ, אֵין טֵמֵא אֲלָא כְּנֻגַּד הַפֶּתַח. עֲשֵׂה רֹאשָׁהּ גוֹלֵל לְקֶבֶר, אֵין טֵמֵא אֲלָא עַד אַרְבָּעָה טַפְחִים. וּבְזֶמַן שֶׁהוּא עֹתִיד לָגֹד, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֵּלָּה חֲבוּר:

ט. חֲבִית שֶׁהִיא מְלֵאָה מִשְׁקִים טָהוֹרִים וּמִקְפָּת צָמִיד פְּתִיל, וְעִשְׂאָה גוֹלֵל לְקֶבֶר, הַנוֹגֵעַ בָּהּ, טֵמֵא טַמְאָת שְׁבָעָה, וְהַחֲבִית וְהַמְשָׁקִין טָהוֹרִין. בְּהִמָּה שְׁעִשְׂאָה גוֹלֵל לְקֶבֶר, הַנוֹגֵעַ בָּהּ, טֵמֵא טַמְאָת שְׁבָעָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, כָּל שֶׁיֵּשׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים אֵינוֹ מְטֵמֵא מִשּׁוּם גוֹלֵל:

י. הַנוֹגֵעַ בְּמֵת וְהַנוֹגֵעַ בְּכֵלִים, הַמֵּאֲהִיל עַל הַמֵּת וְהַנוֹגֵעַ בְּכֵלִים, טֵמֵאִין. מֵאֲהִיל עַל הַמֵּת וּמֵאֲהִיל עַל הַכֵּלִים, הַנוֹגֵעַ בְּמֵת וּמֵאֲהִיל עַל הַכֵּלִים, טָהוֹרִים. אִם יֵשׁ בְּיָדוֹ פּוֹתֵחַ טַפַּח, טֵמֵאִין. שְׁנֵי בָתִּים וּבִקְוֹן כְּשֵׁנִי חֲצָאֵי זֵיתִים, פָּשַׁט אֶת שְׁתֵּי יָדָיו לָהֶן, אִם יֵשׁ בְּיָדָיו פּוֹתֵחַ טַפַּח, מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה. וְאִם לֹא, אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה: